

www.e-rara.ch

**Demosthenis Oratorum Graeciae principis Opera, quae ad nostram
aetatem pervenerunt, omnia**

Demosthenes

Basileae, [1549]

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-93319>

[Demosthenis Appellatio Contra Ebulidem, Hieronymo Wolfio interprete.]

---

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

& quas deinceps apud Stephanum cōparauit, Xennidem & Drosidem, quæ rem satis cognitam haberent de Neæræ liberis, eos nō Stephani esse, Proxenum defunctum, & Aristonem superstitem, & Antidoridem curso rem, & Phanonem: ad quæstionem. Quæ si faterentur, è Stephano & Neæræ esse eos liberos, uendendam Neæram, ut iubeant leges, & liberos pro peregrinis habendos. Sin eos non ex ista, sed ex alia muliere ciue esse dicerent, desistere uoluit ab actione contra Neærā. Et si quid calamitatis in tormentis mulierculis accidisset, pensare damnum. Has ego condiciones, Iudices, quum Stephano tulerim, repudiauit. Proinde iam ipse Stephanus suapte sententia Neærā istam eorum criminū, quorum est à me accusata, cōdemnauit, & me uera dixisse apud uos, & testimonia uera exhibuisse, se uerò quæ dixerit omnia mētiri, & à se ipso cōuinci uanitatis cōfitei, postq̃ ancillas à me postulas, ad quæstionem dare noluit. Ego uerò, iudices, & deorū, quos isti uiolarūt, & me opte nomine poenas exigens: istos in iudicium uocaui, uestreq̃ autoritati subieci. Decet aut̃ uos quoq̃ existimare, nō clam fore deos, in quos isti impij fuerunt, quid uestrū unusquisq̃ decernat, & ita pronunciare ut iustitia flagitat, ac ulcisci dijs maximè factam contumeliā, deinde uobis etiam ipsis. Quæ si feceritis, omnes uos hanc causam, qua ego Neæram peregrinam ciui nuptam accusaui, præclare & iuste dijudicasse existimabunt.

Peroratio.

ARGUMENTVM ORATIONIS

contra Eubulidem.

Scribitur lex apud Athenienses, ut inquisitio fiat in eos omnes, qui sint in album ciuitatis inscripti, ciues ne germani sint, an non: & ut ij qui non & patre & matre ciue nati sint, deleantur: utq̃. municipes de omnibus sententiā ferant, & qui improbatu fuerint, & sententiā municipū ratam habuerint, deleti sint, & inter inquilinos censeantur. Iis uerò qui uellent, liceat appellare ad iudicium. Qui si etiam in iudicio conuincantur, uendendos: sin absoluantur, ciues esse. Ex hac lege, Alimusio populo iudicante, improbatur Euxius quidam. Is, cum se Eubulidis inimici factione oppressum esse diceret, appellauit iudices, & ostendit se & patre & matre ciue esse natum. Quod si mater mea, inquit, mercenarias operas fecit, ex inopia id fecit. Pater autem peregrinis locutus est, quod & captus & uenditus fuit. Neq̃ uerò calamitates exprobrandæ, sed genera exquirenda sunt.

DEMOSTHENIS APPELLATIO

CONTRA EUBULIDEM, HIERONYMO Vuolsio interprete.

Insinuatio: Se quo maiore in periculo sit, eo maiore indigere beneuolentia.

Propter odiū improborum, plecti solent etiam infon-tes.

VVM Eubulides multa falso nobis obiecerit, & conuicia neq̃ uera, neq̃ iusta fecerit: operam dabo, ut uera et iusta dicendo, Iudices, ostendam, & ius esse nobis ciuitatis, & indignè ab isto me tractatū esse. Oro autem uos omnes, Iudices, obsecro & obtestor, ut & magnitudine causæ huius considerata, & ignominia, cum qua, qui cōdemnantur, etiam pereunt, me quoq̃ tacitè audiat: maximè, si fieri potest, maiore cum beneuolentia quàm istum (par enim est, ut in periculo constitutis melius cupiatis) sin minus, certè cum pari. Fit autē, Iudices, cum uos intueor, & ius ciuitatis habere me considero, ut securo animo sim, & magnā spem uictoriæ concipiam: sed tempora, & ciuitatis in cōdemnando iracundiam formidem. Nam cum ex omnib, municipijs iurè multi sint expulsi: eadem est de

est de nobis etiam, quos factiones opprēssere, opinio: & propter illorum
 condemnationem, in maiore, quā pro se quisq; periculo uersamur. Qua
 re fieri nequit aliter, quin magno in metu simus. Quæ quanquam ita sunt,
 ea tamen quæ in his ipsis æqua sunt, primum uobis dicam. Ego ijs qui pere
 grinitatis cōiungunt, succensendum esse existimo: qui cum uobis neq; per
 suaserint, neq; exorarint, clam & ui, sacris & repub. uestra sunt usi. Sed ca
 lamitosi hominibus, scēq; ciues esse ostendentib. opem salutemq; ferendā:
 & cogitandū, cum in fontibus nobis miserrimē actū iri, si cū uestra quibus
 dam autoritate pœne meritō infligant, nos unā inter eos cēseamur, & pro
 pter inuidiā ipsius rei, nos iniuriā patiamur. Equidem putabā, Iudices, de
 cere Ebulidem, & omnes eos qui nunc in abrogādo iure ciuitatis accusa
 tiones faciunt: ea quæ cōperta haberent dicere, neq; ullum rumorem in
 tale iudiciū afferre. Id em̄ usq; adeo iniustum esse olim etiā leges statuerūt,
 ut audita testificari leges sinant ne in leuibus quidem causis: meritō. Cum
 enim aliqui iam, qui se rem uidisse affirmarent, mendaces sint deprehensi:
 num illi habenda fides est, qui ea dicit quæ nec ipse nouit? Enim uero, cum
 ferendum non sit, ut quisquam etiam si obnoxium sese constituerit, per ea
 noceat, quæ se audisse dicit: quī conuenit, ut ei uos fidem habeatis, qui nul
 lo suo periculo nos criminatur? Postquam igitur iste legum gnarus, idq;
 magis quā conueniebat, iniuste atq; superbē accusauit: necesse mihi est
 de ijs primum dicere iniurijs & contumelijs, quibus apud municipales sum
 affectus. Peto autem à uobis Athenienses, ne municipum sententiam pro
 argumento putetis, me ab hac republica esse alienum. Nā si municipales om
 nem æquitatem perspicere posse putassetis, appellationē uestri non dedis
 setis. Nunc ex æmulatione, ex inimicitijs, alijs item de causis, tale quid euen
 turum existimantes: affectis iniuria uestrum uelut asyllum aperuistis, quo
 laudabili instituto Athenienses, homines innocentes omnes conseruastis.
 Primum igitur uobis exponam, quo pacto apud populares sententia lata
 sit. Nam quæ ad rem faciant omnia dicere, id ego esse puto, si quis osten
 dat, quæ factionibus oppressus, contra decretum sit perpessus. Ebuli
 des iste, ut uestrum multi norunt, impietatis accusata sorore Lacedemo
 nij, quintam suffragiorum partem non tulit. Quod igitur in ea causa &
 uerum, & isti aduersum dixi testimonium: mecum exercet inimicitias,
 meq; oppugnat. Qui cum & senator esset, & tum iusiurandū, tum album,
 ex quo populares intrō uocabat, in sua potestate haberet, quid facit? Pri
 mum cum municipales conuenissent, concionibus habendis & decretis scri
 bendis, diem contriuit. Id uerò non forte fortuna factum est, sed circum
 scribendi mei causa, ut quā tardissimē de me pronunciaretur: idq; per
 fecit, & municipales, q; iuraueramus, tres & septuaginta fuimus. Cœpimus
 autem ferre suffragia admodum serò. Proinde accidit, cum nomen meum
 citaret, ut iam tenebræ essent. Etenim peruentū iam erat ad sexagesimum,
 & uocatus sum, postremus omnium inter eos qui illo die sunt uocati, natu
 grandioribus inter municipales iam in agros digressis, cum enim muni
 cipium nostrum quinq; & triginta stadia distet ab urbe, & ibi plurimi habi
 tent: pleriq; abierant, & reliqui erant non plures triginta. In quibus erant

παρὰ δὲ ἰα
50 λη.Accusatoris
temeritas.Præiudicium
popularem.Narratio.
Origo inimi
citiarum inter
Euxitheū &
Ebulidem.Insidia Eubu
lidis.

Reiectio Euxi-
thei per factio-
nem Eubu-
lidis.

Propositio: Se-
esse Athenien-
sem.

Pater Euxi-
thei captus ab
hostibus, &
uenditus.

omnes ij quos iste subornarat. Vt autem nomen meum citatū fuit, exiliens iste, statim in me multa maledicta cōgerebat, & magna uoce, ut nūc etiam, teste suarum criminationum nullo producto, neq; ex municipibus, neque ex reliquis ciuibus, hortabatur populares, ut me improbarent. Postulan- te autem me, ut in posterum diem differret, propter & tempus, & solitu- dinem meam, & casum ex improviso oblatum: ut & ipsi crimina quā multa uellet, adncere liceret, & testes, si quos haberet, producere: & mihi potestas daretur causae dicendae apud omnes municipes & cognatos me- os testes producendi, & pollicente quicquid illi decreuissent, id me ratum habiturum: iste, quae ego offerebam, negligebat omnia, statimq; calculum ijs dabat qui aderāt ex municipibus, neq; mihi defendendi potestate facta, neq; ulla certa inquisitione habita. Istius autem gregales & cōiurati exilien- tes, suffragia ferebant. Et cum tenebrae essent, illorum singuli ab isto binos & ternos calculos acceptos in uasculū cōiecerunt. argumēto est, quod qui suffragia tulere, plures triginta non fuerunt, calculi autē numerati sunt am- plius sexaginta, ut nos omnes obstupesceremus. Et haec uerē à me dici, & neq; lata esse suffragia praesentib. omnib. & plures fuisse calculos q̄ suffra- gatores, testes uobis producā. Accidit autem, ut mihi de his amicorū alio- rum ue Atheniensiu testis nemo adfuerit, tum propter diei tempus, tum quod neminem aduocarā: sed ijs ipsis qui me laeserunt, testibus utar. Quae igitur inficias ire non poterunt, ea scripsi illis. Recita. **TESTIMONIUM.** Quod si, Iudices, Alimusij illo die suffragia de omnib. municipibus tulis- sent, consentaneū fuisset eos usq; in noctem suffragia ferre, ut re cōfecta, ue- strumq; decretum executi abirent. Cum autē amplius uiginti reliqui essent ē municipibus, de quibus postridie suffragia ferenda erāt, & nihilominus necesse esset municipes conuenire, quid fuisset incommodi Eubulide, dif- ferre in diem posterū, & de me primo popularibus dare suffragium? Pro- pterea, Iudices, quod Eubulides non ignorabat, si mihi causae dicendae po- testas fieret, & mihi populares omnes praestō essent, & calculus iustē dare- tur, suos gregales nihil esse ualituros. Vnde autem ista conspiratio sit orta, cum de genere meo dixero, tum si uoletis exponam. Nunc autem quid ius- tum esse existimo, & quid facere sum paratus, Iudices? Ostendam uobis me esse Atheniensem: & à patre & à matre: & huius rei testes, quos uera- ces esse dicetis, uobis exhibebo, & conuicia criminaq; refutabo: & à uo- bis, his auditis, petam, si uobis ciuis & factionibus oppressus uidebor, ut me seruetis: sin minus, ut id agatis, quod uobis pium esse uideat. Perstrin- xerunt patrem meum peregrinitatis, & captum eum, sub Decelicum bel- lum ab hostibus, & Leucadem uenditum, cum in Leandrum histrionem incidisset, ad suos longē post esse reuersum incolumem, praeterierunt: sed quasi nobis propter illa infortunia pereundū sit, peregrinitatis eum accu- sarunt. Ego uerō per haec ipsa potissimum ostendam, eum Atheniensem fuisse, ac primū de eius & captiuitate & redemptione testes uobis produ- cam. Deinde eum reuersum à patruis facultatum partē accepisse. postea, nec in municipibus, nec in curialibus, nec alibi usquam ob sermonis pere- grinitatem, ut peregrinum ab ullo esse accusatum. Age cape testimonia.

Testimonia.

TESTIMONIA. De captiuitate quidem & incolumi reditu in urbem, audistis. Eum autem uestrum fuisse ciuem (rei enim ueritas ita se habet) testes uoco ex cognatis patris mei qui sunt superstites. Primum autem Thucritidem mihi uoca, & Charisiadem. horum enim pater Charisius, frater fuit aui mei Thucritidæ, & Lysaretæ nutricis meæ, & patruus patris mei: sororem enim duxerat auus meus non uterinam. Deinde Niciadem. nam eius quoque pater Lysanias, frater fuit Thucritidæ & Lysaretæ: & patris mei patruus. Post, Nicostratū. nam eius quoque pater Niciades, nepos ex fratre fuit aui mei & nutricis, & consobrinus patri meo. Age uoca mihi hos omnes: tu uero siste aqua. TESTES. Qui igitur à uiris patri meo cognati fuerunt, eos audiuitis, & testificantes & deierantes, patrem meum necessarium eis & cognatū fuisse, quorum utique nemo * productis ijs qui falsi testimoniij ei cōscij essent, exitiū sibi imprecatus peierabit. Age cape & illorum qui patri à mulieribus cognati sunt, testimonia. TESTIMONIA. Qui igitur cognatis mei patris, tam à uiris quā à mulieribus superstites sunt, eos testificantes audiuitis, eū utrinque fuisse Atheniensem, & meritò ius habuisse ciuitatis. Age uoca mihi & Curiales, & deinde * gentiles. TESTES. Cape et municipū testimonia, et cognatorū de Curialibus. eos elegisse me curiæ principē. TESTIMONIA. Quæ igitur & cognati & curiales & municipes, & gentiles, quorum id officiū est, testificati sunt, audistis. Vnde uobis scire licet, ciuis ne an peregrinus fuerit is, cuius ea cōditio fuit. Si enim ad unū hominē atque alterū confugeremus, suspecti esse possemus, eos esse subornatos. Sed cū apud omnes eos, apud quos & uestrum unusquisque probatus fuit, & pater dum uiuit, & ego qui nūc uerba facio, apud Curiales, cognatos, municipes, gentiles: fieri ne ullo modo potest, ut ij oēs mendaces & subornati sint? Quod si locuples fuisset pater, atque his pecunia data persuasisset, ut se cognatos eius esse dicerent: nō absurda suspicio fuisset, eū nō esse ciuem. Sin simul & pauper fuit, & eos exhibuit simul & cognatos, & de suo ei impertiētes: an non euidens est, eum reuera cognatū eis fuisse? neque enim profectò, si nemini coniūctus fuisset, isti adiecta pecunia eum in familiā recepissent: sed fuit, ut & ipsa res probauit, & testes uobis affirmarunt. præterea magistratus etiā sortitus est: & approbatus, eos gessit. Cape testimoniū. TESTIMONIVM. Pater Euxinus & non ciuis, apud ipsos magistratu fungeretur, ac non fuisse accusatum: neque uerò quisque eū uel accusauit, uel criminatus est. Quin necessario etiam suffragia tulerunt municipes sacris iuratis, cum eis album municipij perijisset, Antiphilo patre Eubulidæ tribuno plebis, & quosdam e municipio repulerunt: de illo autem neque dixit, neque cōquestus ullus est tale quicquā. Atqui omnibus hominibus uitæ finis mors est: & qui uiuentes de genere accusantur, eorum filios æquum est ad reddendam rationem perpetuò esse paratos. Quibus autem in rebus nemo uiuentem ipsum criminatus fuit, de ijs an non iniquum est, liberos exagitari à quouis? Quod si de his nulla facta fuit inquisitio, demus id latuisse: sin facta est, & suffragia tulerunt, & nemo unquam quicquam est conquestus, nōne æquum est me propter illum Atheniensem esse, antequā ei de genere facta fuit controuersia? Hæc uerè

*Sepulture
ius.*

*Mater Euxi-
thei.*

*Quæstus in
foro.*

*Recriminatio
Eubulidis.*

Nutricæ esse.

à me dici ut constet, horum etiam uoca testes. **TESTES.** Præterea cum ei liberi quaterni essent nati, uterini mei fratres, & mortui: sepeliunt eos in patrijs monumentis, quæ quotquot è familia sunt, participant: neque istorum quisquam unquã uetuit aut prohibuit, neque eum in ius uocauit. Quis uerò est, qui à familia alienos in patrijs sepeliri monumentis patiatur? Vt autem & hæc uerè à me dici constet, cape testimonium. **TESTIMONIUM.** De patre igitur, fuisse eum Atheniensem, hæc habeo quæ dicam, & testes produxi eos, quos isti ipsi ciues esse pronunciarunt, testificantes, eum suum fuisse consobrinum. Constat autem eum tot et tot annos hic uixisse, et nunquã usquã, ut hospitem esse deprehensum; sed ad hos cognatos suos cõfugisse, qui eum & receperunt, & facultates ei impertierunt, ut suorum uni. Is porro temporibus natus fuit, ut etiamsi ex altera duntaxat parte fuisset ciuis, ciuem eum haberi conueniret: cum natus ante Euclidem fuerit. De matre autem mea (nam & hanc exagitarunt) dicam, & orationis meæ testes citabo. Atqui non modò cõtra decreta, forensem quæstum nobis obiecit Eubulides, sed etiam contra leges, quæ conuicij crimine teneri iubent eum, qui quæstum in foro ulli ciuium seu uiro, seu mulieri exprobrarit. Nos uerò fatemur nos & fascias uendere, & uictitare non uti uolumus. Quod si tibi argumento est, nos non esse ciues: ego tibi huius omnino contrarium probabo, non licere peregrino in foro quæstum facere. Age cape primum ac lege mihi Solonis legem. **LEX.** Cape etiam Aristophontis legem. Is enim eam adeò rectè & populariter esse latam censuit, ut senatusconsulto renouandam esse decreuerit. **LEX.** Decet igitur uos tueri leges, neque eos qui quæstum faciunt pro peregrinis ducere, sed calumniatores pro improbis. Est enim Eubulide, alia quoque lex de ignauia, cui cum ipse obnoxius sis, nos qui opus facimus, exagitas. Verum nunc usque adeò infelices sumus, ut isti liceat extra causam conuiciari, atque omnia facere, ne meum mihi ius tribuatur, me autem fortasse obiurgabitis, si dixerò quemadmodum iste in urbe circumiens rem faciat, idque meritò. Quorsum enim attinet, uobis ea narrare quæ ipsi nostis? Considerate igitur. Quod nos in foro quæstum facimus, id in primis argumento esse puto, istum falsa nobis impingere crimina. Quam enim fasciarum uenditricem fuisse dicit, & manifestam omnibus, de ea par fuit utique testificari multos, qui ipsi eam nouissent, non qui nihil præter auditum referrent. Nam peregrina excutienda fuerunt uestigalia in foro, & num peregrinorum tributum pependerit inquirendum: & cuias fuerit? ostendendum. Sin ancilla, in primis emptor: sin minus, uenditor producendus fuit in eam testificans: aut saltem alius quispiam, qui probaret eam uel seruitutem seruasse, uel esse manumissam. Nunc horum nihil ostendit, sed crimen obiecit, ut mihi uideatur, nullius momenti. Id enim est calumniatoris ingenium: criminari omnia, probare nihil. Deinde illud etiam in matrem dixit, eam nutricem fuisse. Nos uerò, cum nostra urbs cladem accepisset, & omnes rebus aduersis conflictarentur, non inficiamur hoc esse factum: quo pacto autem, & quibus de causis mammam præbuerit, ego perspicuè uobis ostendam. Neque uerò quisquam uestrum Athenienses, iniquo animo accipiat: etiam nunc ciues mulieres

heres multas inuenietis, quæ nutricum fungantur officijs. Quod si diuites essemus, neque tænias uenderemus, neque denique inopes essemus. Sed quid ista cum genere consortij habent? equidem nihil opinor. Ne uero, Iudices, pauperes aspernemini, satis enim eis est in ipsa paupertate mali: neque eos etiam, qui quæritare uictum, & uiuere sine cuiusquæ iniuria instituant. Sed audita re, ubi uobis matris cognatos ostendero tales, quales ingenuorum hominum esse decet, si in eam talia crimina coniecerit, euerantes & testificantes, se scire eam esse ciuem, quos uos putatis esse fide dignos, eam nobis ferte sententiam, quam postulat æquitas. Mihi auis fuit, Athenienses, matris pater, Damostratus Melitensis, ei nascuntur quatuor liberi è priore quam habuit uxore, filia & filius, cui nomen fuit Amytheon: è posteriore Chærestrata, mater mea, & Timocrates. His porro liberi nascuntur, Amytheoniam Damostratus, auum nomen referens, & Callistratus & Dexitheus, ac Dexitheus quidem ex eorum numero est qui in Sicilia & militarunt, & obierunt, & sepultus est in publicis monumentis, & hæc testes confirmabunt. Soror autem eius quæ Alænsi Diodoro nupta fuit, filium peperit Ctesibium, is Abydi obiit, cum Thrasybulo militans. Ex his uiuit Damostratus Amytheonis filius, matris meæ fratris filius. Chærestratæ auis meæ sororem ducit Apollodorus Plothenis, ex his nascitur Olympichus: ex Olympicho Apollodorus, is uiuit. Proinde uoca mihi eos. **TESTES.** Hos igitur audiuitis testificantes, & deierantes. Vocabo etiam uterinum fratrem, & utriusque cognatum, & filios eius. Nam Timocrati matris meæ fratri germano & uterino, nascitur Euxitheus: Euxitheo tres filij, qui omnes uiuunt. Voca mihi ex eis qui domi sunt. **TESTES.** Cape etiam testimonia Curialium & cognatorum matris & municipum, & quorum eadem monumenta sunt. **TESTIMONIA.** Genus igitur maternum tale demonstro uobis, & eam ostendo à uiris & à mulieribus esse ciuem. Matri autem meæ nascitur, Iudices, primum è Protomacho, cui eam Timocrates frater uterinus & germanus desponderat, filia. Deinde è patre meo, ego. Quo autem pacto patri meo nupserit, uobis est cognoscendum. Nam & quæ de Clinia criminatur, & de nutricio matris ministerio: illa etiam ego uobis omnia perspicuè narrabo. Protomachus pauper erat: cum autem pupilla locuples ad eum hæreditate uenisset, elocaturus matrem meam, Thucrito, patri meo, familiari suo persuadet, ut eam ducat. Sic despondet patri meo mater mea per Timocratem Melitensem, præsentibus utrisque patruis eius, & alijs testibus: & horum qui superstites sunt, nobis testimonium dicent. His factis, aliquanto post patre militante peregrè ductu & auspicijs Thrasybuli: ipsa inopia cōflictans, coacta est Cliniam Clidici filium lactare. quo facto, quod ad id periculum attinet, in quo nunc ego uersor, male mihi cōsuluistis, fateor equidē. Nam ab ea lactatione omnia quæ in nos congerunt maledicta, oriuntur: sed tamen illius temporis inopiæ, & necessaria sanè fecit, & congruentia. Constat igitur patrem meum non primum duxisse matrem meam, sed Protomachum, & liberos procreasse, & filiam elocasse: qui etsi mortuus

Pauperib. nō
insultandum.

series mater
ni generis.

Nuptiæ pa-
tris.

Lactatio Cli-
niæ.

* ἀσὴν μὲν
λίτιν.

* ψήφισαντο

Paupertatis
incomoda.

Euxitheus se
ciuem esse de-
monstrat na-
rijs argumen-
tis.

Sacerdotium
Herculis.

Euxitheus
etiā ab aduer-
sarijs pro ciue
habitus.

est, ipsis tamen factis testatur, eam & *urbanam, & ciuem fuisse. Hæc me uerè dicere ut appareat, primum mihi uoca Protomachi filios. Deinde eos qui sponsalibus patris interfuerunt, & è curialibus cognatos, quibus nuptiale munus contulit pro matre pater. Post Eunicum Cholargensem, qui sororem meam accepit à Protomacho. Deinde filium sororis. uoca hos. TESTES. An non igitur indignissimè omnium hominum ageretur mecum, Athenienses, cum tot cognati sint, hiq; & testificentur, & deierent, se mihi cognatos esse, & horum nemo in ius uocetur, quasi ciues non sint, si me *pronunciarint esse peregrinum? Age cape mihi & Clinia, & cognatorum eius testimonium, qui norunt haud dubiè, quæ nam mater mea fuerit, quæ mammā illi præbuit. Neq; enim id ab eis iurisiurandi religio postulat, ut quæ nos hodie dicimus, ea testificentur: sed ut ea quæ omni tempore comperta habuerunt, eam & ipsorū nutricem, & nostram fuisse matrem existimatā. Tametsi enim humile quiddam est nutricis uocabulum, ueritatem tamen non detrecto. Nō enim si pauperes fuimus, cuiquam iniuriam fecimus, sed si ciues nō fuimus. neq; in præsentī iudicio uel uita, uel pecunia nostra agitur, sed genus. Multas humiles & seruales operas ingenuos homines paupertas facere cogit, ob quas miserationē potius quam internecionem merentur. Vt enim ego audio, multæ & nutrices, & mercenariæ, & uindemitrices factæ sunt, propter reipublicæ illorum temporum calamitates, ciues mulieres. Multæ autem ex pauperibus nunc locupletatæ sunt. Sed de his statim. nunc testes uoca. TESTES. Me igitur & à matre esse ciuem, & à patre, partim ex dictis testium modò cognouistis: partim ex ijs quæ prius de patre dicta sunt. Restat igitur, ut de me ipso apud uos dicam. Quod igitur simplicissimum est, & iustissimum, cum ex utrisque parentibus sim ciuis, & hæreditatem, & genus consecutus, me esse ciuem affirmo: sed tamen omnia quæ cōueniunt, à me esse præstita, probabo, testibus productis, ut introductus sim ad Curiales, ut in municipium sim adscriptus, ut ab istis ipsis delectus sim, ut inter nobilissimos de sacerdotio Herculis sortirer, ut magistratus gesserim approbatus. Age uoca mihi eos. TESTES. Quàm autem absurdum fuerit, Iudices, si ita mihi obuénisset sacerdotiū, ut delectus fueram, oportuisse me pro istis sacrificare, & istos unā sacrificare mecum: nunc autem eosdem istos non permittere, ut ego unā cum eis sacra faciam? Constat igitur, Athenienses, me per omne reliquum tempus, apud omnes eos qui me nunc accusant, ciuem esse habitum. Neque enim peregrinum & inquilinum, ut nunc ait Eubulides, uel magistratus gerere, uel sacerdotium sortiri, secum delectum siuisset. Nam & ipse fuit è sortientibus & delectis. Neque etiam cum uetus mihi inimicus esset, in hoc usq; tempus distulisset, quod an unquam futurum esset, nemo præsciuit, si quid de me tale compertum habuisset: sed non compertum habuit. Quapropter per tempus omne reliquum, cum & municipium, & sortitionem mecum communem haberet, nihil horum perspexit. Postquam autem ciuitas uniuersa in eos qui se petulanter in municipia ingesserant, iracundè concitata fuit: tum insidias mihi comparauit. Fuiisset autem illud quidem tempus hominis ueritate freti.

freti, at id, quod nunc adest, inimici, & de industria calumniantis. Ego autem, Athenienses (neque per deos oro, quisquam mihi obturbet, neque id quod dicturus sum, aegre ferat) me Atheniensem esse duco, ut uestrum quilibet sese: et eam esse mihi matrem ab initio puto, quam apud uos ostendo, neque alterius sum: hanc autem mihi uendico, patrem eodem modo. At si in ijs, in quos inquiritur, eos quorum sunt, occultantibus, eorum autem esse sese, quorum non sunt, simulantibus, æquum est apud uos pro signo haberi esse eos peregrinos: de me contrarium utique sentiendum erit, ciuem esse me. Neque enim peregrinum & peregrinam parentes meos inscripsissem, & frui ciuitate instituissem: sed si quid tale mihi conscius essem, quaeritaessem, quorum me filium esse dicerem, sed nihil eram conscius. Quapropter eos parentes, qui mihi sunt, ut æquum est, retinens, ciuis esse studeo. Iam pupillus relictus sum, & me dicunt esse locupletem: & testium quosdam propter emolumenta testificari, se mihi cognatos esse. Ita simul probra paupertatis & generis obscuritatem obijciunt, simul propter diuitias omnia mercari me dicunt. Proinde utrum eis credendum est? Licuisset nimirum eis, si peregrinus aut nothus ego essem, omnium mearum opum capere hæreditatem. Irane hi paucula accipere, & falsi testimonij actionem, & periculum expectare, & peierare malunt, quam tenere omnia, eaque securè, neque ullis se diris & deuotionibus obstringere? Non ita res habet nimirum, sed cognatum sint, uni suorum, ut rectum est, opitulantur. Neque hæc nunc tantum impulsu meo faciunt: sed dum puerulus etiamnum fui, me statim ad Curiales duxerunt, in ædem Apollinis patrii duxerunt, in reliqua item templa. Neque uero ego dum puer fui, eis persuasi, ut illa facerent scilicet, argento dato. sed & pater dum uixit, legitimo iureiurando dato Curialibus, me ciuem introduxit, ex ciue desponsa sibi natum sciens, & hæc testes affirmarunt. Postea ego sum peregrinus? Vbi tributum inquilinorum pependi, aut ullus meorum unquam? quando ad alios municipes accessi, & quum eis, ut me reciperent, persuadere non potuissem, huc me inscripsi? Vbi? quibus rationibus? quibus illos qui germani ciues non sunt, uti constat? Nusquam. quomodo tandem? in eo municipio, in quo auus, patris mei pater, in quo pater meus uersatus, & me uersatum esse constat. & quo pacto nunc uobis euidentius quisquam probet, ius sibi esse ciuitatis? Cogitet enim unusquisque uestrum, Athenienses, de suis cognatis, quoniam alio modo posset eos ostendere testificantes, quomodo mihi testificati sunt, iurantes se olim ab initio eosdem esse. Quas ob res ego me ipso fretus, ad uos confugi, quod uideam, Athenienses, iudiciorum maiorem esse auctoritatem non modo quam Alimusiurum qui me eiecerunt, sed etiam quam senatus & populi: nec iniuria. Quicquid enim spectet, sententiae uestrae iustissimae sunt. Cogitate illud etiam uos qui estis magnis municipijs estis, nulla re priuare quenquam, nec accusatione, nec defensione. ac multa bona uobis eueniant, qui ea re rectè usi estis, qui ijs etiam qui moram petierunt, parandi se facultatem non ademitis. Quare & calumniatores, & eos qui propter simultatem alijs insidiantur, conuincitis. Ac uos quidem laudandi estis, Athenienses. Qui autem re bona & iusta malè sunt abusi, uituperandi. In nullo autem municipio, quam in nostro, crudelius esse actum reperietis,

Parentes suos
se profiteri.

Testes a se non
esse conductos.

Iudiciorum laus.

Alimusiurum
iniquitas.

Auaritia Eubulideæ factionis.

Euxitheus quater cuius indicatus.

Tribunatus Euxitheus.

Conspirationis argumenta.

reperietis. In eo enim fratrum uterinorum & germanorū alios eiecerunt, alios non: & homines natu grandes, inopes, quorum filios retinuerunt: harum etiam rerum, si uultis, testimonia uobis exhibebo. Quodcūq; omnium grauiſſimum eſt, factioſi id fecerunt. Neq; per deos oro uos, in malam partem quiſquam ueſtrū accipiat, ſi eos qui me læſerūt, improbos eſſe oſtendero. Eorum enim uobis improbitate demonſtranda, ipſam calamitatem, quam accepi, narraturus mihi uideor. Iſti, cum quidā homines peregrini, ciues fieri uellent, Anaximenes & Nicoſtratus communiter quinas quiſq; drachmas inter ſe diſtribuerunt. hoc ſcire ſe neq; Eubulides, neq; gregales eius eiurare audebunt, & nunc eos non eiecerunt. Quid autem eos priuatim non facturos putatis, qui publicè hæc facere nō dubitarunt? Multos, Athenienſes, Eubulideæ factio & perdidit, & conſeruauit, argenti gratia. Nam prius etiam (ad rem faciet quod dicam, Athenienſes) cum tribunus plebis eſſet Eubulide pater, ut dixi, Antiphilus, commentum excogitat, ut à quibuſdam argentū auferret, & ait, ſe cōmune album perdiditſe. Quare perſuaſit Alimuſijs, ut inter ſe ſuffragia ferrent, & accuſatos decem municipales eiecit: & hoc ſeniores omnes norunt, multum certè abſuit, ut aliquos relinquerent, qui Athenienſes nō eſſent, cum germanos etiam ciues per factionem eiſcerent, quos iudiciū recepit. cumq; patri meo tunc inimicus eſſet, non modò eum non accuſauit, ſed ne ſuffragium quidem tulit, quin eſſet Athenienſis. Vnde id cōſtat: quòd omnibus ſuffragijs ciuis eſt habitus. Et quid opus eſt de patribus dicere? cū ipſe Eubulides, cum ego inſcriberer, & municipales iurati iuſtè omnes ſuffragia de me ferrēt, neq; accuſarit, neq; contrariū ſuffragium tulerit. Nam hic iterum omnes me municipem eſſe iudicarunt. Quod ſi mentiri me dicunt, in mea aqua, quiſquis uoluerit, teſtificetur horum contraria. Si igitur, Athenienſes, iſtorū id argumentum firmiſſimum eſſe uidebitur, quòd municipales me iam eiecerūt: ego quater prius ſanctè, & ſine conſpiratione decreuiſſe eos oſtendā, cum decreuerūt & me & patrem eſſe municipales ſuos. Primū, cum pater probatus fuit: deinde, cum ego: poſt, in prima diſquiſitione, cum iſti album ocultaſſent: poſtremo, cum inter nobiliſſimos me delegerūt ad ſortitionem Herculanī ſacerdotij. Atq; hæc omnia teſtimonijs cōprobata ſunt. Sin tribunatus mihi referendus, propter quem mihi quidam irascebātur, in quo inimicitias ſuſcepi exigendo à multis conductiones lucorū, & alia quæ rei publicæ ſubtraxerāt: ego quidem uos audire uelim, ſed ea fortasſe nihil ad rem facere exiſtimabitis. Nam illud argumentum conſpirationis eorum proferre poſſum, quod è iureiurando deleuerunt illud: Sententiam feram animo æquiſſimo, & nec gratiæ, nec odij cauſa: (nam id quoq; deprehenſum eſt) & quod arma per ſacrilegiū abſtulerant (dicetur enim) quæ ego Mineruæ conſecraram: & decretum excuſperunt, quod mihi municipales decreuerant. Coniurarunt iſti contra me, à quibus quæ publicè debebantur, redegi: eoq; uenerūt impudentiæ, ut paſſim dicerēt, ea me facere cauſa deſenſionis. Quis uerò me ueſtrū tantæ condemnet inſaniæ, Iudices, ut propter tantilla rei probandæ argumenta, facinus morte uindicandum auderem: & quæ mihi honorifica eſſent, ea abolerem: & quod omnium eſt grauiſſimum,

grauissimum, non dicent utiq; me aliquos subornasse. Cum primum enim mihi calamitas acciderat, statim istorum quidam, tanquam exul iam essem, et perissem, domunculam in agro noctu inuaserunt, atq; instrumentum & supellectilem auferre sunt conati. Usq; adeo & uos & leges contempserunt, ac si uultis, huius rei conscios citabimus. Etsi autem multa haberem quae isti perpetrarunt & ementiti sunt, commemoranda, libenterq; uobis exponerem: ea tamen cum praeter rem esse putetis, omittam. Illa autem recordamini, & spectate quantis argumentis fretus ad uos accesserim. Vt enim uos in Sexuiros inquiritis, ad eundem ego modum apud uos in me inquiram. Heus homo quis tibi pater fuit? mihi? Thucritus. Nunquid aliqui se cognatos eius esse testificantur? omnino. Primum consobrini quatuor, deinde sobrinus: post, qui consobrinas eius duxerunt. Curiales item, nec non Apollinis patrij, Iouis Hercei gentiles. Deinde ij quib. monumenta sunt eadem. Deinde municipes eum saepe & probatum esse & magistratus gessisse, suis suffragijs ostenderunt. De patre igitur, quid uobis aequius aut sincerius afferre potuissem? uocabo autem uobis cognatos, si uultis. De matre porro audite: Mater mihi est Nicareta, filia Demostrati Melitenensis. Eius cognati qui testimonium dicunt? Primum patruelis filij duo, deinde consobrini matris. Post Protomachi filij, eius qui matrem meam prior habuit. Deinde qui sororem meam ex Protomacho duxit, Eunucus Cholargensis. Post filius sororis, quin & Curiones cognati matris & municipes idem sunt testificati. Quid igitur requiritis amplius? Nam & ex praescripto legum contraxisse matrimonium patrem, & nuptiale munus obtulisse Curialibus, testes confirmarunt. Ad haec autem me ipsum quoq; ostendi participasse res omnes quae decent ingenuos. Quapropter undiq; iure & conuenienter, dato pro nobis suffragio, religiose pronuntiabitis. Iam etiam, Iudices, Sexuiros interrogatis, an parentib. benefaciat: ego uero a patre pupillus sum relictus. Matrem autem obsecro uos & obtestor, ut in patrijs sepelire monimentis liceat, neq; me prohibete, neq; extorrem agite, neq; cognatis spoliante, quorum tanta multitudo est: ne deniq; me perдите. Potius enim quam eos deseram, si ab eis conseruari non potero, me ipsum interficiam, ut saltem ab eis in patria sepeliar.

TOMI SECVNDI FINIS.

